

سخنرانی آیه ا اکبر هاشمی رفسنجانی در دوازدهمین کنفرانس بین المللی وحدت اسلامی

سخنرانی آیه ا اکبر هاشمی رفسنجانی در دوازدهمین کنفرانس بین المللی وحدت اسلامی

آیه ا اکبر هاشمی رفسنجانی

بسم ا الرحمن الرحیم

الحمد ا والسلام علی رسولہ ا وآله واصحابه، اعوذ با ا من الشيطان الرجيم يا ايها الذين آمنوا لاتتخذوا آباءكم واهوانكم اولياء ان استحبوا الكفر على الايمان ومن يتولهم منكم فاولئك هم الظالمون.

قبل از شروع صحبت باید تشکر کنیم و خوش آمد بگوییم به میهمانان عزیزی که از راههای دور باعث غنای این برنامه خوب سالانه ما می شوند و آنهایی که بخصوص امسال تشریف آوردند و هم شخصیتهای داخلی که اهمیت می دهند به این موضوع جهانی اسلامی و برای تقویت این فکر به این محفل بین المللی تشریف می آورند و از برادری که همه ساله برنامه های خوب و موضوعات قابل توجهی در دستور قرار می دهند و زحمت اداره این کار مشکل را به عهده می گیرند و انصافاً موفق هم بوده اند قدردانی می کنم.

تاکنون جای خالی يك چنین کنفرانس بین المللی اسلامی خالی بوده و موفق شدند آقايان این جای خالی را تا حدودی پر کنند و بخصوص آیت الله واعظ زاده که با علاقه خاصی مسئله تقرب بین امت اسلامی را پی گیری می کنند.

من امروز راجع به این مسئله فکر می کردم که چه بکنیم که دنیای اسلام از این بی تفاوتی و حداقل کم تفاوتی در مورد مصالح کلی اسلام آنجایی که به همه دنیای اسلام مربوط می شود بیرون بیاید آنچه که قرآن از ما خواسته با آنچه که الان دنیای اسلام به آن پایبند است خیلی فاصله دارد البته از سالهای اول اسلام هم این فاصله بود از گله هایی که قرآن از مسلمانهای مدینه که يك واحد کوچکی بودند در دنیای آنروز، دارد، می فهمیم که هیچوقت مسلمانها به این ندای مهم الهی که يك نوع ولایت بین آحاد امت اسلامی و مجموعه های امت اسلام را خواسته، لبیک نگفته اند.

این مسئله را حقیقتاً باید در دستور خودتان قرار بدهید، کار بکنیم و ببینیم که راه حل این معطل چیست؟ از مدینه این گله ها را داریم در سوره توبه و مائده و سوره های دیگر قرآن شما آیات زیادی می بینید که خداوند بعضی مسلمانها را توبیخ می کند و می گوید که چرا اهمیت نمی دهید بر روابط اسلامی؟ چرا اولویتهایی دارید که ما آن اولویتها را نمی پسندیم؟ همین آنه ای که من خواندم به مسلمانها می گوید که شما اگر پدرانتان و برادرانتان کفر را برانمان ترجیح دهند شما حق ندارید آنها را ولی اتخاذ بکنید حالا این ولایت چه معنایی دارد خوب آقايان می دانند. ما خیلی نمی خواهیم بحث بکنیم.

همین مضمون را در سوره مائده داریم با اسم بردن از بعضی از طوائف و اديان. در سوره های دیگر هم هست. بعد از همین آنه باز در سوره توبه انگیزههایی که در انسان هست و در ارزیابی های خودش اولویتهایی دیگر قرار داده نام می برد: پدر، مادر، همسر، مسکن، عشیره، خانه و هر چی از محبوبهای خود ما آنهایی که برای ما جاذبه دارد آنها وقتی در مقابل اسلام، مسلمانها و خدا قرار می گیرند محکوم می شوند.

قرآن مخاطبان آن روز خود را توبیخ می کند معلوم می شود که در آنروزها این مشکل در دنیای اسلام بوده است، حتی گاهی قرآن تحلیل می کند می فرماید که شما از ترس اینکه فقیر بشوید از ترس اینکه ضرر بکنید از ترس اینکه مصیبتی پیش بیاید و با فلان جوارابط خوبی نداشته باشید و آسیب ببینید، می روید و این تخلف را می کنید خیلی مسئله روشن است آنچه که من می خواهم مطرح کنم این است که ما الان نیازمندیم که در فرهنگ امت اسلامی يك اولویت مهم بگنجانیم و آن این است که منافع اسلام و امت

اسلامی بر همه چیز تقدم دارد، این خیلی اهمیت دارد و یقیناً خواست قرآن است. و روح اسلام از يك مسلمان واقعی این را می‌خواهد. آنجایی که پای خدا، پیغمبر، قرآن، امت اسلامی و مصالح اسلامی پیش می‌آید جای ترجیح سایر منافع نیست. مثلاً مصالح جغرافیایی که برای خیلی از دولتها و ملتها خیلی اهمیت دارد، مسائل نژادی، حزبی و منافع تجاری، مادی و خیلی چیزهایی که الان مهم است و نمی‌شود به ملتی و دولتی گفت که نسبت به اینهایی توجه باش. بالاخره کبان امت اسلامی يك چیزی است و کبان هر دولت و هر جمعی محور دیگری دارد. حتی داخل يك دولت جریانهای مختلف و احزاب و باندها همین مسائل بر ایشان مطرح است. به نظر می‌رسد حقیقتاً آن اولویتی که قرآن از ما خواسته به مصالح اسلام بدهیم آن را امروز در دنیا نمی‌بینند من نمی‌گویم در گذشته بوده است من الان زمانی را سراغ ندارم که بگویم در فلان تاریخ امت اسلامی اینجور بوده که اولویتش منافع کل اسلام بوده. گفتم در مدینه که جمعیت خیلی محدودی بود و همه در يك شهر بودند، مسائل قومی، جغرافیایی و مرزها مطرح نبوده همین مشکل در آن موقع هم بوده است در حدی که آیات متعددی به این مسئله پرداخته حالا شاید این توقع زیادی باشد که بگویم همه ملتها و دولتها اینجور باشند که ما ما می‌گویم، ولی حداقل نصایی از اولیت را باید در نظر بگیریم. الان خیلی آسان دولتها و اشخاص و جریانها منافع اسلامی را در روابطشان نادیده می‌گیرند می‌گیرند خوب در چنین شرایطی و حدت اسلامی که اینقدر دنبالش هستیم و برای آن تلاش می‌کنم چگونه می‌خواهد تحقق پیدا کند؟ اگر موفق بشویم این فرهنگ ارزیابی درست را به مردم بیاورانیم کار مهمی کرده‌ایم. البته جای آن در همین کنفرانسها است آنجایی که شخصتهای محبوب و معتمد و متنفذ دنیای اسلام حضور دارند که هر يك بالاخره فضایی از جامعه خودشان را می‌توانند پوشش بدهند و تکه بکنیم روی این مسئله و واقعاً این مسئله را جدی بگیریم که حداقل در مقابل سایر منافی که برای ما وجود دارد بها بدهیم به منافع مهم دنیای اسلام و مسلمانها حالا چه فردی و چه اجتماعی.

اگر این فرهنگ احیا بشود بسیاری از مشکلاتی که امروز دنیای اسلام دارد و منافی که بخاطر تفرقه از دست می‌دهد، وضع دیگری پیدا می‌کند. واقعاً الان کفر جهانی خالص راحت است از همکاری دنیای اسلام، آنجایی که منافع بخشی از مسلمانها در خطر می‌افتد. اگر خاطرش راحت نبود اینجور با مارتار نمی‌کرد او با خاطر راحت هر کجا که منافعش اجاب می‌کند وارد می‌شود و فشار می‌آورد، زور می‌گوید، و ظلم می‌کند شاید بهترین مثل برای ما همین مسئله فلسطین باشد البته فقط این یکی نیست ما خیلی مسئله داریم الان بیش از نیم قرن است که دنیای اسلام عواطفش جریحه دار است از مسئله فلسطین ولی کفر از این مسئله نمی‌ترسد.

منافع اسرائیل و صهیونیستها را بر منافع دنیای اسلام ترجیح می‌دهد عمده ترین دلیلش همین عدم

تکافوی بین مسلمانهاست آنها بی که باید نفوذشان حالت تعصب گونه ای برای هم داشته باشد این حالت الان وجود ندارد حقیقتاً درد است و درد اساسی اینجا است. ما اینجا بار آوردم.

ما نمی توانیم بگوئیم آنها مسلمان نیستند همه مسلمان هستند علاقمند هستند، عبادت انجام می دهند، صبح می روند و آداب رسوم را بجا می آورند اینطور نیست که بی علاقه به اسلام باشند. چطور این منفعت عام اسلامی را مورد توجه و در اولویت نمی بینیم؟

الان مسئله کوزوو مطرح است، ظاهراً این مشکل در حال حل شدن است.

خوب غربیها آمدند حل کردند. البته اگر حل بشود صربها واقعاً قضایی کردند در کوزوو. آن گورهای دسته جمعی و آن کشتارها و این چیزها که در خبرها می آید و ما می بینیم! واقعاً امت اسلامی برایش چقدر بها داشت چه اولویتی داشت، چقدر مطلع بود چقدر دلسوزی کرد، چقدر خرج کرد، چقدر فداکاری کرد، چقدر روابطش را تحت تاثیر قرارداد؟؟

همین چند روز پیش اسرائیل به بهانه ای بیروت را زد این همه خسارت وارد کرد، آدم کشت!، خوب دنیای اسلام خیلی آسان می گذرد؟! بالاخره مسلمانها، دولتها و علمای اسلامی چه جوابی می توانند بدهند؟ چرا حساست ایجاد نمی کند؟! این مال زمانی است که ما قدرت نداریم؟ ما خیلی هم قدرت داریم من خیال می کنم یکی از ادله ای که قرآن روی مسائل تکیه می کند با اینکه آنروز به حساست امروز هم نبوده جاودانگی قرآن است برای زمانی مثل زمان ما.

امروز نزدیک يك چهارم جمعیت دنیا مسلمان هستند. البته این عدد را غربیها کم می گیرند. ولی هر چه نگاه می کنیم آمار را نگاه می کنیم نزدیک يك چهارم دنیا را مسلمان تشکیل می دهد. بهترین نقاط سوق الجیشی حساس دنیا دست مسلمانها است از تنگه جبل الطارق، کانال سوئز و تنگه هرمز. این نقاطی است که در قلب دنیا قرار گرفته، منابع انرژی دنیا اکثراً در کشورهای اسلامی است يك سوم دنیا بازارش از آن مسلمانهاست اتفاقاً بخاطر منابع نفت و انرژی پول دار هستند.

کلیه بانکهای دنیا مبالغ زیادی از آن، مال مسلمانها و مال این چاههای نفت است آنها همه امروز منبع قدرت است همه آنها متفرق، جدا و به صورت جزیره های کوچک در يك اقیانوس عمل می کنند. قرآن تکیه دارد روی تضامن اسلامی و تولی اسلامی.

ك چنين زمانى را در نظر بگيريد. ببينيد تكليف قرآنى ما جدى است. واقعاً ما حاضر نبوديم آنجاى كه منافع اسلام در ميان است، كفر را ترجيح بدهيم ؟

اگر همين اصل را ما جدى بگيريم و ك فرهنگ جدى در بين ما خلق بکند خلى قدرت بزرگى هستيم. نمى گويم ما مى‌خواهيم از اين قدرت سوء استفاده بکنيم زور بگوسيم ظلم كنيم. مى‌خواهيم حداقل دفع ظلم بکنيم. فلسطين، سودان، كشمير آنجورى مورد ظلم قرار نگيرد. قره باغ، بوسنى، كوزوو، انجور نشوند خوب همه منافع امت اسلامى است. البته حرف هم مى‌زنيم (در ايران بيشتر از جاهای ديگر) ولى در عمل خلى دى نيستيم.

ما ك نمونه كوچكى كه براى خودمان اتفاق افتاده از همكارى‌هاى بين المللى عرض مى‌كنم شما ببينيد چقدر مهم است. ايران وعريستان سالها باهم همكارى نمى‌کردند و خسارات عمده اى در دنياى اسلام بوجود مى‌آمد. فعلاً تا حدودى اين همكارى شروع شده است.

تحقيقاً استكبار و صهيونيسم و كفر جهانى ما بل نيست همدلى و نزديكى بين مسلمانان آن هم براسا ك اصل يعنى اصل قرآنى «اولويت منافع امت اسلامى» تحقق پيدا بکند.

براى ما خلى روشن است الان هو شيار هم شده است با انقلاب اسلامى كه در ايران اتفاق افتاد و همين كنفرانسهاى وحدت و جدى شدن ايران در دفاع از مسلمانان در جاهای مثل فلسطين.

انها باعث شد كه آنها هو شيار بشوند. تحقيقاً عوامل تفرقه وعوامل نفوذى كه دارند امكاناتى كه دارند، بوقهاى تبليغاتى كه دارند شيوه هاى تفرقه انگيزى كه وارد هستند آنها را بكار مى‌گیرند، در هر مجموعه اى اخلاص مى‌کنند. فرض كنيد دنياى عرب ك مجموعه است. علاوه بر اسلام مسائل مادى ك اولويت است در مسئله نفت ما چند ماه بخاطر عدم همكارى و حتى رقابت در عرضه كردن نفت باعث شديم مبالغ هنگفتى، بيش از صد ميليون دلار پول مسلمانها برود توى جيب آن كسانى كه حالا با ما دشمن هستند با نسبت به ما نظر خويى ندارند.

ك همكارى محدود باعث شد كه تا حدودى قيمت نفت را ترميم كنيم ممكن است بعضى ها فكر كنند كه منابع انرژى را كه فقط كشورهاي غربى نمى‌خرند، همه دنيا اين منابع را مى‌خرند!. خوب دنياى سوم چيز كمى مى‌خرند عمده اين منابع را غريبها، كشورهاي عمده صنعتى مى‌خرند. خوب اين ك همكارى كوچك كه منافع شخصى دو كشور و مسائل مادى، بالاخره ما را بهم نزديك كرد.

این يك كار بسیار بزرگی بود مسائل سیاسی دیگری اتفاق می افتد ولی در همانجا هم باز منافع مشترك از منافع شخصی و محدود اهمیت کمتری دارد و حتی گروههای منطقه ای که می توانند باهم همکاری بکنند گاهی مسائلی خلق می شود و بین ما تفرقه بوجود می آورد. ما خودمان این مسائل را خلق می کنیم و آنها بزرگش می کنند با آنها خودشان خلق می کنند. عوامل تفرقه بین ما خیلی دی است ولی ما چنین کاری در بین مسیحیها نداریم ما هیچوقت به این فکر نرفتادیم که بین مسیحیها تفرقه بیندازیم با بین یهودیها تفرقه بیندازیم. با برویم دنبال کشورهایی که باهم همکاری می کنند همکاریهایشان را متلاشی بکنیم دنیای اسلام در این گونه ما به ها نیست ولی در حفظ هدف خودمان می توانیم خیلی جدی باشیم.

به هر حال البته این حرفها مقدار کمی از آن مربوط به شما می شود من از این جهت با شما مطرح می کنم که شما زبان اسلام هستید. شما مفسر اسلام هستید. عده زیادی از مردم را می توانید تحت تاثیر قرار بدهید و من راه را این می دانم که فرهنگ این اصل قرآنی را بتوانیم در جامعه احیاء کنیم ممکن است طولانی باشد ممکن است اگر ما همه باهم کار کنیم دوالی سه دهه طول بکشد.

همین کنفرانس، آقایان می گویند کار ما کمی مشکل تر بود. والان مقداری روان شده چون با يك واقعتهایی و اصولی الان بسیاری از مسلمانها با این همکاریهایی که شده کم کم نزدیک شدند خوب این را آدم می تواند بیشتر تفویت بکند و این يك وظیفه قرآنی و اسلامی است که ما داریم مثل بقیه و طایفمان مثل عباداتی که می کنیم و سایر اعمالی که انجام می دهیم.

امیدواریم که هر چه جلو می رویم برکات این کنگره شما بیشتر بشود و از حضور میهمانان خارجی گرانقدرمان در ایران هم بیشتر استفاده کنیم و آنها را با حقایقی که در داخل ایران و در خارج ایران و هم عقاید افکاری که داریم آشنا بکنیم من دلم می خواهد فضای جامعه ما به گونه ای باشد که این اختلافات محدودی که گاهی بعنوان شیعه و سنی، گاهی گروه تند، چپ و راست که در بین ما شیعه هاست اینها هیچك نتواند مانع پرداختن به منافع ملی دنیای اسلام بشود این فکری است که امام راحل ما تاکید داشتند و از متن قرآن است ولی ایشان بعنوان رهبر تاکید می کردند رهبر فعلی دنیای اسلام و انقلاب اسلامی همین اصول را تکیه می کنند ما همه بعنوان شاگردان این مکتب و طلبه های این نظام همینجور فکر می کنیم اما فائق آمدن بر این روحيات و ارزشی هایی که در فطرت انسان هست و ما را به جهات دیگری سوق می دهد کار دشواری... است شما را بخدا می سپاریم و منتظر دیدن و خواندن آثار تفکر شما در این کنگره هستیم. والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

